

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2To/37/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815010179
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5815010179.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Evy Kyselovej a JUDr. Adriany Gallovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2016 v Žiline, o odvolaní obžalovaného O. W. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/55/2015 zo dňa 15.12.2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/55/2015 z 15.12.2015 z r u š u j e v časti - vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného O. W., nar. XX.X.XXXX v G., trvale bytom K., ul. J. č. XX, okres E., t.č. vo väzbe v inej trestnej veci v Ústave na výkon väzby a trestu odňatia slobody Žilina,

pri nezmenenom skutkovom a právnom stave

o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu na 4 (štyri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo uznal obžalovaného O. W. vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

i napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/123/2014-63 zo dňa 18.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.11.2014, mu bol, okrem iného, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov, dňa 11.3.2015 v čase okolo 10.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. ŠKODA OCTAVIA, ev. č.: TS-716AX, po ceste číslo III/05942 v smere od mesta Trstená do obce Brezovica, okres Tvrdošín, pričom asi 200 metrov od miesta vodojemu bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Trstená.

Za to ho okresný súd odsúdil podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. l) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Na výkon tohto trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne mu bol podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu po dobu 5 rokov.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný voči všetkým výrokovým častiam rozsudku.

Písomným podaním, doručeným okresnému súdu dňa 4.4.2016, bolo odvolanie písomne odôvodnené s tým, že obžalovaný urobil vyhlásenie podľa ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a súd toto jeho vyhlásenie uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal, a preto vykonal dokazovanie iba v súvislosti s uložením trestu. S poukazom na uvedené obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu zoberal svoje odvolanie voči výroku o vine odsudzujúceho rozsudku späť.

Zotrval na odvolaní voči výroku o treste s tým, že nepodmienečný trest odňatia slobody spolu s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmerách tak, ako boli uložené v odsudzujúcom rozsudku sú neprimerané, príliš prísne a nezodpovedajú požiadavke primeranosti - proporcionálnosti trestu. Kumulatívnym uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov spolu s trestom zákazu činnosti okresný súd nerešpektoval základné zásady ukladania sankcií podľa ustanovenia § 31 a ustanovenia § 34 Tr. zák. Ich uloženie nie je ani v súlade so zmyslom a účelom trestu. Prvostupňový súd pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravdливо zohľadňovali konanie obžalovaného, zavinenie, následok, pohnútku, jeho osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, mal dôslednejšie vychádzať zo zásady, že trest je následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. V prípade obžalovaného pri trestnom čine marenia výkonu úradného rozhodnutia je uložená dĺžka nepodmienečného trestu odňatia slobody neprimeraná a pre ochranu spoločnosti by postačovalo a zodpovedajúcim trestom po konštatovaní splnenia dvoch poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 písm. l) a n) Trestného zákona a bez zistenia priťažujúcich okolností by bolo uloženie miernejšieho nepodmienečného trestu odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, alternatívne by postačovalo uloženie primeraného peňažného trestu. Prvostupňový súd mohol aplikovať aj inštitút mimoriadneho zníženia trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., najmä čo sa týka uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu podľa ustanovenia § 61 Tr. zák. Nesporná je existencia mimoriadnych okolností, ktoré umožňovali súdu ukladať trest zákazu činnosti pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 39 ods. 3 písm. f) Tr. zák. Za mimoriadne okolnosti prípadu považuje existenciu poľahčujúcich okolností v zmysle ustanovenia § 36 písm. l) a n) Tr. zák., pričom poukázal na to, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestov neprihliadol na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. tak, ako mu to obligatórne ukladá Trestný zákon v ustanovení § 38 ods. 2. Poukázal na to, že k spáchanému trestnému činu sa priznal, išlo o skratové konanie, ktoré v plnej miere a úprimne oľutoval. Spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti. Naopak, je toho názoru, že súd pri ukladaní trestu nesprávne konšatoval priťažujúcu okolnosť podľa ustanovenia § 37 písm. n) Tr. zák., a to tú skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený, a to s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák., keď na túto okolnosť nemal prihliadať, keďže je zákonným znakom trestného činu, ktorý spáchal.

V ďalšom poukázal na názor Krajského súdu v Prešove, prijatý v rozsudku zo dňa 12.2.2014, podľa ktorého je možné aplikovať mimoriadne zníženie trestu aj u obžalovaných, ktorí na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie o svojej vine v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. tak, ako to bolo aj v prípade obžalovaného na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.12.2015. Priznanie obžalovaného v predmetnej trestnej veci vytváralo podklad pre vykonanie konania o dohode o vine a treste, o ktorého vykonanie mal aj záujem. Keďže vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, v dôsledku čoho sa aj vzdal svojho práva na verejný súdny proces, toto vyhlásenie možno považovať za takú okolnosť prípadu, kedy súd prvého stupňa mohol na uvedené prihliadať a najmä trest zákazu činnosti ukladať pod dolnú hranicu trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 39 ods. 1 s použitím ustanovenia § 39 ods. 3 písm. f) Tr. zák.

V závere odvolania poukázal na to, že ukladanie trestu zákazu činnosti nie je kogentnou povinnosťou súdu, ale iba fakultatívnou možnosťou. Preto ak súd pristúpi k jeho uloženiu, mal by starostlivo

vyhodnocovať všetky okolnosti prípadu. Jeho uloženie v danom prípade nebolo potrebné, nakoľko mu už plynie trest zákazu činnosti, a to až do 30.7.2017. Ak by bol odvolací súd iného názoru a neupustil by od uloženia trestu zákazu činnosti, žiadal, aby mu bol uložený trest zákazu činnosti v minimálnej dĺžke. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Námestovo v časti o výrokoch uložených trestoch zrušil a sám rozhodol vo veci tak, že mu uloží miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, alternatívne primeraný peňažný trest podľa ustanovenia § 56 Tr. zák., ako aj miernejší trest zákazu činnosti podľa ustanovenia § 61 Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 1, 3 písm. f) Tr. zák., resp. trest zákazu činnosti mu neukladal.

K odvolaniu obžalovaného sa prokurátor nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., po tom čo nezamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 a nezrušil rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné, nakoľko napadnutým rozsudkom boli porušené ustanovenia Trestného zákona a uložený trest je z toho dôvodu neprimeraný.

V prvom rade krajský súd považuje za potrebné uviesť, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný, na čo okresný súd prijal postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie o tom, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Súd podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykonajú sa len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení. Pokiaľ následne obžalovaný podal odvolanie aj voči výroku o vine, toto nebolo možné s ohľadom na ustanovenie § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., keďže podľa tohto zákonného ustanovenia, ak zákon neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v akom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Keďže obžalovaný v písomných dôvodoch svojho odvolania zobral späť odvolanie, ktoré smeruje voči výroku o vine, krajský súd prejav tejto vôle rešpektoval a prieskumnej činnosti podrobil len výrok o treste.

V prvom rade krajský súd považuje za potrebné pripomenúť, že obžalovanému sa kladie za vinu, že viedol svoje osobné motorové vozidlo napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/123/2014 zo dňa 18.11.2014 okrem iného odsúdený aj na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 36 mesiacov. Krajský súd z pripojeného spisu Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/123/2014 zistil, že predmetným rozsudkom bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace so skúšobnou dobou na 12 mesiacov, počnúc právoplatnosťou rozsudku dňom 18.11.2014, ako aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu 36 mesiacov. Skúšobná doba v uvedenej veci plynula od 19.11.2014 a uplynula dňa 19.11.2015. Trest zákazu činnosti naďalej v predmetnej veci plynie, a to až do 30.7.2017. Ku skutku, ktorý sa v súčasnosti kladie obžalovanému za vinu, malo dôjsť dňa 11.3.2015, teda zjavne v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 6T/123/2014.

V súvislosti s účelom trestu krajský súd považuje za nutné, aj vzhľadom na odvolacie námietky obžalovaného, poukázať na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák., ktoré zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za trestný čin. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu, čo vyjadruje zásadu personálnosti trestu tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu (§ 34 ods. 3 Tr. zák.). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v týchto smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému

sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odrazenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické. Ďalším ustanovením, ktoré súd aplikuje pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu je § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Výmerou trestu sa rozumie nielen určenie trestu v rámci sadzby tam, kde je trest takto kvantifikovaný, ale aj určenie rôznych modalít alebo obsahu trestov, ak je toto určenie vyhradené súdom. Právne rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby pri určitých trestoch umožňuje a zároveň ukladá súdu povinnosť individualizovať ukladajúci trest. Súd je povinný vo výmere uloženého trestu zohľadniť všetky okolnosti uvedené v ustanovení § 34 ods. 4, 5 Tr. zák.

Osobu páchatela je potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach, v rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Pri ukladaní trestu treba súčasne vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženosti dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu.

Pokiaľ ide o uloženie nepodmienečného trestu, okresný súd postupoval správne, keď dospel k záveru o potrebe uloženia tohto druhu trestu. Pokiaľ sa obhajoba domáhala uloženia trestu pod dolnú hranicu a mimoriadneho zníženia trestu, na použitie tohto inštitútu krajský súd nezistil žiadne okolnosti, obžalovanému však bolo možné uložiť trest v rámci trestnej sadzby modifikovanej ustanovením § 38 ods. 3 Tr. zák. Okresný súd pochybil, keď pri ukladaní trestu prihliadal na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Tr. zák. a vyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený. V tomto kontexte krajský súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutie R 21/2008, podľa ktorého priťažujúca okolnosť v podobe predchádzajúceho odsúdenia za trestný čin podľa § 37 písm. m) Tr. zák. neprichádza do úvahy pri prečine marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. ak obžalovaný sa predmetného prečinu dopúšťa tým, že vykonáva činnosť, na ktorú sa vzťahuje práve predchádzajúce odsúdenie o zákaze činnosti. V takom prípade treba vychádzať z ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého na okolnosť, ktorá je znakom trestného činu nemožno prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť. Zákonným znakom prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. je práve odsudzujúce rozhodnutie súdu o zákaze činnosti, v danom prípade Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/123/2014 zo dňa 18.11.2014, ktorým bol obžalovanému uložený trest zákazu vedenia motorových vozidiel, teda trest zákazu činnosti, a preto z tohto dôvodu nemožno to isté rozhodnutie súdu považovať aj za priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. m) Tr. zák. V tomto smere okresný súd pochybil.

Pokiaľ ide o vyhodnotenie poľahčujúcich okolností, tu okresný súd správne priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Tr. zák. Aj keď sa obžalovaný v podanom odvolaní domáha aj priznania poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n) Tr. zák., a teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, aplikácia tejto poľahčujúcej okolnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, teda polícii, vyšetrovateľovi, prokurátorovi, súdu. Predpokladá to jeho aktívnu účasť, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal. Môže mať pritom rôznu formu a bude spočívať predovšetkým v uvedení všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu v označení prameňa dôkazov a pod. Hodnotenia významu tejto poľahčujúcej okolnosti závisí predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatela, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. V danom prípade bol obžalovaný zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ Trstená, a teda priamo odhalený pri páchaní trestného činu. Obžalovaný nijakým spôsobom nenapomáhal svojou aktívnou účasťou v odhalení tejto trestnej činnosti, preto nie je možné takúto poľahčujúcu okolnosť obžalovanému priznať. Napriek tomu však možno konštatovať, že u obžalovaného prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi, čo má za následok ukladanie trestu podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. a zníženie hornej hranice zákonom stanovenej trestnej

sadzby o jednu tretinu. Ustanovenie § 348 ods. 1 Tr. zák. umožňuje obžalovanému uložiť za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia trest až na 2 roky. Z uvedených dôvodov súd ukladal trest obžalovanému v rozpätí trestnej sadzby od 0 do 16 mesiacov, a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda v strede trestnej sadzby, čo plne odzrkadľuje tú skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorý mu bol uložený za iný jeho trestný čin. Pokiaľ ide o nepodmienečný trest odňatia slobody, tu súd nemohol neprihliadať na ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého nie je možné použiť ustanovenie o podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

Krajský súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže sú na to splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a obžalovaný v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Pokiaľ ide o trest zákazu činnosti, krajský súd dospel k záveru, že je potrebné na prevýchovu a dosiahnutie účelu trestu pôsobiť na obžalovaného aj týmto trestom. Je nesporné, že obžalovaný sa dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, keď nerešpektoval už uložený trest zákazu činnosti. Je teda zrejmé, že uloženie tohto trestu nepovažoval za taký, že by mu zabránil znovu viesť motorové vozidlo. Krajský súd pri svojom rozhodovaní však nemohol neprihliadať na tú skutočnosť, že obžalovaný má v evidenčnej karte vodiča podľa aktuálneho výpisu 10 záznamov o uložení blokovej pokuty, a to v období od roku 2005 do roku 2013 v prevažnej väčšine za rýchlосť jazdy, či iné porušenie účastníka cestnej premávky. Rovnako má 2 záznamy o zadržaní vodičského preukazu. V registri priestupkov má dopravné priestupky korešpondujúce s výpisom z evidenčnej karty vodiča a v odpise z registra trestov má už spomínané odsúdenie Okresným súdom Námestovo vo veci vedenej pod sp.zn. 6T/123/2014. Hodnotiac osobu obžalovaného komplexne aj s prihliadnutím na vyššie uvedené správy, krajský súd dospel k záveru, že je potrebné obžalovanému uložiť trest zákazu činnosti, avšak na jeho prevýchovu bude postačovať trest vo výmere 4 roky. Krajský súd ani pri ukladaní trestu zákazu činnosti nezistil dôvody, ktoré by znamenali mimoriadne zníženie trestu tak, ako to žiadal obžalovaný.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd po zohľadnení všetkých okolností dospel k záveru, ktorý vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.